NARODOWY DZIEŃ PAMIĘCI ŻOŁNIERZY WYKLĘTYCH

Danuta Siedzikówna ps. „Inka”

1 MARCA

DANUTA SIEDZIKÓWNA (1928–1946)

PS. „INKA", SANITARIUSZKA 5. BRYGADY WILEŃSKIEJ

W czasie wojny straciła oboje rodziców – ojciec, deportowany przez Sowietów, zmarł w 1942 r. jako żołnierz Armii Andersa. Matka została rozstrzelana przez Niemców za udział w konspiracji AK w 1943 r.

Piętnastoletnia Danuta została w grudniu 1943 r. zaprzysiężona wraz z siostrą do Armii Krajowej, działała w ośrodku Hajnówka – Białowieża. Aresztowana przez UB w czerwcu 1945 r. w Narewce, gdzie zatrudniona była w miejscowym nadleśnictwie. Zbiegła z konwoju podczas ataku oddziału AK „Konusa" i wraz z tym oddziałem dołączyła do 5. Brygady Wileńskiej. Jako sanitariuszka i łączniczka służyła pod dowództwem mjr. Zygmunta Szendzielarza „Łupaszki" najpierw na Białostocczyźnie, a następnie na Pomorzu Gdańskim.

W lipcu 1946 r., w czasie wyprawy do Gdańska po materiały opatrunkowe, została aresztowana przez UB. Podczas śledztwa była bita i poniżana. Skazana przez komunistyczny sąd na karę śmierci 3 VIII 1946 r. Egzekucję wykonano tuż przed jej 18. urodzinami, 28 VIII 1946 r.

Odznaczona Krzyżem Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski. Miejsce pochówku „Inki" zostało przez UB utajnione.

www.poszukiwania.ipn.gov.pl